c eius & feruor, ac bilioſum illud abierint: neq; quę facultate ſunt frigida, neq; quę illa ſanant, remedio eſſe putandum eſt, ſed uelut ſi uel initio protinus aut percuſsis, aut alia de cauſa quauis tumor in parte quapiã aut liuidus, aut niger extiterit, eum frigidum eſſe affectum exiſtimabis, & quæ digerant excalfaciantq; poſcere: ad eundem modum ſi calida affectio in frigidam reciderit, negligenda quidem prior eſt, ſed ſecunda alio nomine appellanda. Aut ſi diſplicet nominis mutatio, ſaltem ſicut aliqui alia ſcribunt principij, alia declinationis remedia, haud frigida eſſe autumantes declinationis remedia, concedendũ ſanè eſt, ſi cui ita placet, ut talis affectio etiam eryſipelas uocetur: ſed eam etiam calidã dicere ubi iam refrigerata eſt, id uerò neutiquam concedendum. Itaque ne quod tunc ei auxilio eſt, refrigeratorium eſſe credamus, ſicut Dioſcorides Coriannon, quod, ut ipſe ait, cum pane aut polenta illitum eryſipelas ſanet. Nam quod exquiſitum eſt eryſipelas, & iam utique inflammatum & flauum eſt, nequaquam cum pane ſanabit Coriannon, ſed illud quod iam refrigeratum eſt. Proinde nos ſuperioribus uoluminibus, quum determinata ac definita experientia cuiuſq; medicamenti facultatem explorandam cenſuimus, quammaximè fieri poſſet ſimpliciſsimum eligi affectum conſuluimus. At plerique medici, neq; quod uel plurimi morborum protinus ab initio compoſiti iuuadant, norunt, neque quod alius affectus ſit eryſipelas exactum, alius uerò is qui uocatur ab omnibus nobis uſitatè, ut à ueteribus quoq;, phlegmone. Alij autem inter hos medij plurimi, partim ut ſic dicam eryſipelata phlegmonode, partim phlegmonæ eryſipelatodes. Ac inuenias nõnunquam ubi neutrum uincat, ſed ad unguem paria ſint. Quinetiam nõnunquam œdematodes eſſe eryſipelas cõſpicitur, ſicut aliud

D ſcirrhodes, ut compoſitorũ morborum haud paruus aceruetur numerus. De quibus copioſius cum alibi diſſeruimus, tum in libris de curandi ratione. Dicetur autem & nunc, quoad ſaltem eorum meminiſſe neceſſe eſt, quod exactum eryſipelas haud unquã ab antedicto cataplaſmate curari poſsit. Voco autem exactum, quum à bilioſa fluxione pars impleta fuerit. Porrò quod longè à refrigeratione abſit Coriandrũ, uel ex ijs quæ ipſe ſcripſit Dioſcorides diſcere licet. Nam ſtrumas, inquit, cum lomento diſcutit. Quod uerò nullum refrigerantiũ medicamentorũ idoneum ſit diſcutiendis ſtrumis, uel ipſum Dioſcoridẽ non dubitare arbitror, ut qui ſexcenta ſcripſerit medicamenta ſtrumas ſanare potentia, quæ omnia temperie calida, & actionibus digerentia eſſe cõfeſſus eſt. Hactenus Galenus: cuius quidẽ, etſi prolixa ſint, uerba ideo recenſere placuit, ut uulgi & nõnullorum etiam medicorũ errorẽ detegeremus, qui pręter ueritatẽ Coriandri temperamentũ eſſe frigidum aſſerunt. Deniq; ut ex hoc loco diſcerent ſtudioſi, quàm periculoſum ſit Dioſcoridis ac aliorũ ueterum ſcripta ſine limitatione ſequi. Admonitos quoq; lectores eſſe uolumus, hoc caput ex eorum eſſe numero, in quo Galenus à Dioſcoride diſſentit.

Libro xiiij. Exquiſitum eryſipelas.

Periculoſum Dioſcoridis ſcripta ſine limitatione legere.

EX PLINIO VALERIANO MEDICO.

Non dubitanter Coriandro refrigeratrix poteſtas datur, nõ tamen ſimplex, ut prudentiſsimè Galeno uidetur, ſed cui quædã portio auſteritatis immixta ſit, inde quod quædã ex eo uitia curantur, quæ nunquã omnino curaret, ſi ſola uirtute frigida niteret. Cum melle & uua paſſa tritũ & impoſitũ, omnes tumores collectionesq; compeſcit. Præcipuè tamen iſto genere medicaminis doloribus teſtium ſubuenit. Succo mâli granati et oleo in potione permixtum, animalia interaneis innata perſequit. Semen ex aqua potum ſolutionẽ uentris ſtringit. Scriptũ à multis legitur tria Coriandri grana tertianas excludere ante acceſsionẽ ſi fuerint deuorata. Iiſdẽ quoq; repellendis efficax eſt ipſum Coriandrũ ante ſolis ortum ignoranti ceruicali uiride ſubiectũ. Mirum eſt quod Xenocrates tradit, ſi unum ſeminis granũ fœmina biberit uno die menſtrua cõtineri, biduo ſi duo, & totidẽ diebus quot grana ſumpſerit.

Eadẽ ferè ſunt quæ alter Plin. lib. naturalis hiſto. xx. cap. xx. ſcribit, ideoq; omittere placuit. Tantũ addit, Marcum Varronẽ putare Coriandro ſubtrito cum aceto, carnem incorruptã æſtate ſeruari.

APPEN-

A APPENDIX.

Non tranſeundum ſilentio erit quod Dioſcoride
dri copioſum & cõtinuum uſum eſſe fugiendum. Id
tiores medicos, qui eo tam frequenter, potiſsimum a
ſiſsimum eſt, utuntur, manifeſtius eſt quàm ut prob
rore uel id ſaltem reuocare eos deberet, quod idem
riandrum inter uenena connumeret.

EX SYMEONE SE

Stomacho bonum eſt, & eundem corroborat. Ci
cõcoquantur retinet. Toſtum igne uentrem ſiſtit. P
das temperaturas. Sanguinis profluuiũ potum, & ſi
uino potum, lumbricos educit: immodicus tamen
ius etiam ſuccus potus uenenum eſt & occidit. Qui
& deſipiunt.

DE CASSVTHA. C

NOMINA.

KAΣΣΥΘΑ recentioribus Græcis: Caſſu
ſæpè fieri ſolet, Latinis appellatur: offi
hinc deflexa quadam priſtini nominis u
mum Caſſutha, dein cõuerſa Caſcutha,
pellari. Sunt qui podagram lini uocant, quod quaſi
get, nec uinctum eo facilè poſsit extricari. Germanis
B oder Todtern dicitur. Errant qui Dioſcoridis And
res Græci, quod ſciam, de Cuſcuta hodie dicta, nih
„ nius tamen lib. xvi. cap. ultimo, eius uidetur memin
„ ba quæ uocatur Caſſythas, non tantum arboribus,
uens ſeſe: Caſſytas enim legendum non Cadytas:
ni, ut in ſuis annotationibus doctiſsimus Hermolau
habent. Iam igitur memoria Plinij Caſſytas herba
Latium, quod multis poſtea ſeculis uſurpantes tam
ptis protriuerunt. Quod autem Plinius ſine ſpiritu
factum eſſe ſuſpicor, qui inuertentes mutarunt Caſ

FORMA.

Herboſis fruticibus adnaſcitur, earum adminicu
ab alarum ſinu prodeunte cirro capillamentóue mi
ortu ſeſe ramulis conuoluente. Quæ iam ueluti clau
herbarum faſtigia ſcandens, & crebris uolutionibus
tata, comas herbarum complectitur: tam uolubilis i
tur. Florem fundit album, ſemine quoq; ſcatet tenui
ra, nõnunquam ex rubro rufeſcunt, fidibus lyrarum

LOCVS.

Non in terra, ſed in herbis arboribusq; paſsim na
ſo ſæpius irretit cõtextu, ut tentorij modo herboſum
nunquam cacuminib. impendens ſtirpes humi detu
laqueis ſtrangulat, aut continuò materni alimenti ſu

TEMPVS.

Aeſtate, Iulio potiſsimum & Auguſto menſibus
prouentus eſſe ſolet: hoc enim tempore tanta eius e
oneratæ ferè procumbere uideantur.

LEONHART FUCHS *De Historia Stirpium Commentarii Insignes* BASEL, 1542 THE WARNOCK LIB